

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.03. Decrets llei

Resolució 527/XI del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 1/2017, del 14 de febrer, pel qual es crea i regula el Registre de grups d'interès de Catalunya

203-00008/11

ADOPCIÓ

Ple del Parlament, sessió 31, 08.03.2017, DSPC-P 56

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 8 de març de 2017, ha debatut el Decret llei 1/2017, del 14 de febrer, pel qual es crea i regula el Registre de grups d'interès de Catalunya (tram. 203-00008/11), i ha aprovat la resolució següent, que, d'acord amb el que estableix l'article 155.6 del Reglament, ha d'ésser publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Resolució

El Parlament de Catalunya, d'acord amb el que estableixen l'article 64.2 de l'Estatut d'autonomia i l'article 155.1, 2 i 3 del Reglament del Parlament, valida el Decret llei 1/2017, del 14 de febrer, pel qual es crea i regula el Registre de grups d'interès de Catalunya.

Palau del Parlament, 8 de març de 2017

La secretària quarta, Ramona Barrufet i Santacana; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

1.10. Acords i resolucions

Resolució 528/XI del Parlament de Catalunya, per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'Estat 52/2007, del 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la Dictadura

270-00002/11

ADOPCIÓ

Ple del Parlament, sessió 31, 08.03.2017, DSPC-P 56

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 8 de març de 2017, ha debatut el dictamen de la Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència sobre la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'Estat 52/2007, del 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la Dictadura (tram. 270-00002/11).

Finalment, d'acord amb l'article 173.1, 2 i 3 i els concordants del Reglament del Parlament, l'article 87.2 de la Constitució espanyola i l'article 61.b de l'Estatut d'autonomia, per unanimitat dels presents ha adoptat la següent

Resolució

Preàmbul

El 18 de juliol de 1936 començà el cop d'estat militar contra el govern legítim de la Segona República espanyola, que derivà ràpidament en una guerra civil. L'esclat de la Guerra Civil espanyola (1936-1939) va tenir conseqüències de tota mena. Ben aviat, aquestes conseqüències es van estendre també al sistema monetari, atès que el 12 de novembre de 1936 les autoritats franquistes van emetre un decret llei que, en resum, considerava no vàlids els bitllets de sèries i números posats en circulació pel Banc d'Espanya després del 18 de juliol de 1936. A més, els bitllets anteriors a aquesta data només podien circular si havien estat estampillats per les autoritats franquistes conformement als requisits establerts per la disposició esmentada. Això va comportar, a la pràctica, l'establiment d'un sistema monetari al marge del de la República espanyola.

Mitjançant una ordre, en data 1 d'abril de 1938, les autoritats franquistes van dictar normes de caràcter general per a canviar el paper moneda posat en circulació pel Govern de la República abans del 18 de juliol de 1936 per paper moneda de circulació vàlida a la zona dominada per l'exèrcit franquista, de conformitat amb el decret llei del 12 de novembre de 1936, van establir els terminis per a procedir a aquest canvi i van adoptar les disposicions pertinents.

Posteriorment, en data 27 d'agost de 1938, les autoritats franquistes van emetre tres decrets relatius als signes fiduciaris. En el primer d'aquests decrets, es regulava el canvi ordinari dels bitllets en les zones que anaven quedant sota control franquista. S'hi establia el procediment per al canvi del paper moneda posat en circulació abans del 18 de juliol de 1936, i es dictava que es dipositessin en un compte especial del Banc d'Espanya, anomenat «Bitllets de canvi desestimat», els corresponents a les peticions que els tribunals ordinaris de canvi haguessin decidit denegar definitivament.

En el segon d'aquests decrets s'establien procediments extraordinaris (articles 3 i 5) per als diversos supòsits que s'hi tractaven (articles 2 i 4), i es designava un tribunal extraordinari de canvi que havia de resoldre sobre les sol·licituds. Les que fossin denegades, tractant-se de bitllets posats en circulació abans del 18 de juliol de 1936, engruixirien el compte anomenat «Bitllets de canvi desestimat», mentre que si es tractava de bitllets posteriors a aquesta data i emesos per les autoritats republicanes es dipositarien en un «Fons de paper moneda posat en circulació per l'enemic».

Mitjançant el tercer decret es confiscaven, contra rebut, els signes fiduciaris republicans posteriors al 18 de juliol de 1936, inclòs el paper moneda, i es constituïa dins el Banc d'Espanya sota domini de les autoritats franquistes, amb aquests títols, l'esmentat «Fons de paper moneda posat en circulació per l'enemic», a més de considerar delictes de contraban la possessió d'aquests signes fiduciaris.

Cal assenyalar que en aquests rebuts, com establia el mateix decret, s'hi havia de fer constar l'autoritat o l'establiment receptor, el nom i el domicili de la persona interessada, la quantitat nominal lliurada, la classe de paper moneda, la data i la signatura del receptor.

Atès que, per a canviar els bitllets anteriors al 18 de juliol de 1936, a molts ciutadans els hauria calgut l'aval de persones de renom i afectes al nou règim dictatorial, segons les disposicions del segon dels decrets esmentats, condició que, en les circumstàncies d'un país en plena guerra civil, o en la immediata postguerra, era impossible que molts ciutadans poguessin complir, resulta clar que n'hi va haver molts que es van veure forçats a lliurar els estalvis respectius simplement a canvi d'un rebut, ja que no podien optar al canvi dels bitllets.

La confiscació d'aquests, i dels signes fiduciaris i bitllets republicans posteriors al 18 de juliol de 1936, tenia un doble objectiu: l'obtenció de recursos per a un règim

en greu situació de crisi arran de la guerra i l'aplicació d'una mesura més de repressió contra els vençuts en la confrontació civil.

Així com, mitjançant la Llei de l'Estat 4/1986, del 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat, o mitjançant la Llei de l'Estat 43/1998, del 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939, les organitzacions sindicals i els partits afectats per la repressió franquista van ésser rescabats de les confiscacions efectuades pel règim, i així com s'han establert mecanismes per a atorgar pensions o indemnitzacions, o compensacions de diferent tipus, a diversos col·lectius afectats per tota mena de formes de repressió del règim franquista, la democràcia actual no ha operat un rescabament equiparable dels drets dels particulars afectats per la confiscació dels estalvis respectius.

La Llei de l'Estat 52/2007, del 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la Dictadura, no va incorporar disposicions que podrien haver resolt aquesta situació.

Article 1. Addició d'un article a la Llei de l'Estat 52/2007

S'afegeix un article, el 4 bis, a la Llei de l'Estat 52/2007, del 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la Dictadura, amb el text següent:

«Article 4 bis. Paper moneda i altres signes fiduciaris confiscats pel règim franquista

»Es reconeix el dret de rescabament als particulars afectats per la confiscació de paper moneda o altres signes fiduciaris dipositats per les autoritats franquistes al compte "Bitllets de canvi desestimat" o al "Fons de paper moneda posat en circulació per l'enemic", als quals van donar lloc els decrets del 27 d'agost de 1938, o als drethavents, en els termes que s'estableixin per reglament, que en tot cas han de concretar la documentació que cal aportar per a obtenir el rescabament, el termini dins del qual aquesta és admesa, el procediment de reconeixement i la resta de terminis d'aquest, la forma i el mètode de càlcul del rescabament, i tot altre requisit necessari per a l'exercici efectiu del dret reconegut.»

Article 2. Addició d'una disposició addicional a la Llei de l'Estat 52/2007

S'afegeix una disposició addicional, la novena, a la Llei de l'Estat 52/2007, del 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la Dictadura, amb el text següent:

«Disposició addicional novena. Confiscacions durant la Guerra Civil emparades en disposicions de la República

»1. El Govern de l'Estat, en col·laboració amb el Govern de la Generalitat de Catalunya, ha d'estudiar i habilitar mesures per a rescabament dels béns dipositats a les caixes de lloguer de bancs i caixes d'estalvis que van ésser confiscats durant la Guerra Civil emparant-se en disposicions del Govern de la República i del Govern de la Generalitat.

»2. El rescabament només afecta les confiscacions que es van fer de manera illegal.»

Palau del Parlament, 8 de març de 2017

La secretària primera, Anna Simó i Castelló; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís